

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๔/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๑/๒๕๕๕

วันที่ ๑๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

เรื่อง นายสมภพ พิทักษ์ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๒ ว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๒) และ (๓) หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า นายสมภพ พิทักษ์ (ผู้ร้อง) ได้ประกันตัว นางสาววัลรัตน์ องค์กรวิริยะกุล (ผู้ต้องหา) ในความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ด้วยวงเงินประกัน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาท) ต่อมาผู้ต้องหาได้หายตัวไปพร้อมกับรถยนต์โตโยต้าวิโออส เป็นเหตุให้ศาลจังหวัดนนทบุรีมีคำสั่งปรับวงเงินประกัน ผู้ร้องจึงขอให้ศาลจังหวัดนนทบุรีทำการไต่สวน เพื่อให้ได้ความจริงว่าผู้ต้องหากระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ เนื่องจากทราบว่าผู้ต้องหาหนีสินมาก เป็นไปได้ว่าอาจถูกลักพาตัว หรืออาจถูกคนร้ายที่ประสงค์ต่อทรัพย์สินลักรถยนต์และประทุษร้ายผู้ต้องหา เพื่อปกปิดความผิด อันอาจมีเหตุผลพอสมควรที่จะทำให้ผู้ร้องไม่ต้องถูกปรับตามสัญญาประกัน ศาลจังหวัดนนทบุรีพิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่อนุญาตให้มีการไต่สวน ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์มีคำสั่ง ยืนตามคำสั่งของศาลจังหวัดนนทบุรี ผู้ร้องเห็นว่า การที่ผู้ร้องไม่สามารถส่งตัวผู้ต้องหาได้เกิดจากเหตุสุดวิสัยที่ผู้ร้องไม่ควรต้องรับผิดชอบตามสัญญาประกัน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๗๒ จึงยื่นฎีกาต่อศาลฎีกาเพื่อขอให้มีการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าว และศาลฎีกานัดให้ไปฟังคำสั่งในวันที่

- ๒ -

๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ นอกจากนี้ ผู้ร้องเห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า ในกรณีผิดสัญญาประกันต่อศาล ศาลมีอำนาจสั่งบังคับตามสัญญาประกันหรือตามที่ศาลเห็นสมควรโดยมิต้องฟ้องนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๒) และ (๓) ว่าด้วยสิทธิพื้นฐานในกระบวนการพิจารณา การเสนอข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และพยานหลักฐานของตน รวมไปถึงสิทธิที่จะให้คดีของตนได้รับการพิจารณาอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม เพราะบทบัญญัติดังกล่าวให้อำนาจศาลเป็นผู้ใช้ดุลพินิจ ซึ่งอาจมีผลทำให้การสั่งบังคับตามสัญญาประกันของแต่ละศาลมีความไม่เท่าเทียมกัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ร้องจึงขอใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้ นั้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

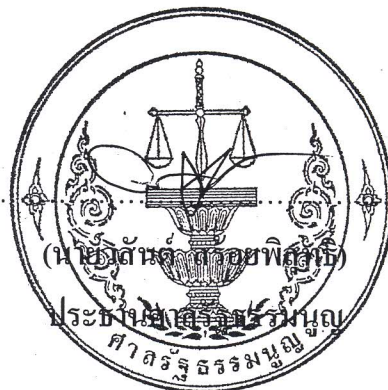
- ๓ -

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๒) และ (๓) หรือไม่ โดยผู้ร้องกล่าวอ้างว่าเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาเนื้อหาในคำร้องแล้ว มูลกรณีตามคำร้องของผู้ร้องยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลฎีกาเพื่อขอให้มีการไต่สวนข้อเท็จจริง และศาลฎีกานัดให้ไปฟังคำสั่งในวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงถือได้ว่าผู้ร้องยังสามารถใช้สิทธิโดยวิธีการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ได้อยู่ ประกอบกับผู้ร้องยังมีได้ใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๓ วรรคหนึ่ง (๒) ผู้ร้องยังมีไม่บุคคลที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ดังนั้น คำร้องของผู้ร้องจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๕๔/๒๕๕๕)

(นายจรัญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจติมพล เอกอูร์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไช้มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ